

Τα τελευταία μέτρα εσωτερικής μεταρρύθμισης του σχολείου που ανακόλυνσε το Υπουργείο Παιδείας πριν από μερικές ημέρες αποτελούν συνέχεια των αλλαγών που επιχευρήθηκαν με τις γνωστές τροποποιήσεις στο "Πολυνομοσχέδιο" του καλοκαιριού και δίνουν μια προέγηση των μέτρων που προκειται να ακολουθήσουν με το "πακέτο" νομοθετικών ρυθμίσεων, το οποίο η πολιτική ηγεσία του Υπουργείου Παιδείας σκοπεύει να φέρει στη Βουλή τον Οκτώβριο.

Εντάσσονται στο γνωστό πλαίσιο του νεοσυντηρητισμού με το οποίο η κυβέρνηση επιχειρεί να επιλύσει οξυτάτα προβλήματα της σύγχρονης κοινωνικής ζωής του τόπου.

Τα Σχεδία Προεδρικών Διαταγμάτων (Σ.Π.Δ.) που δόθηκαν στη δημοσιότητα εκδίδονται σε εφαρμογή του Ν. 1566 / 1985 και σε πολλά σημεία αποτελούν πιστή αντιγραφή των Σ.Π.Δ. που εμπεριείχθησαν εισηγμένες Ειδικών επί κυβερνήσεων ΠΑΣΟΚ και Οικουμενικής. Όπως, οι παρεμβάσεις και οι αλλαγές που επέφερε η κυβέρνηση σε κάποια σημεία τους παραχάραξαν το πνεύμα του νομοθέτη του Ν. 1566 / 85, διαστρεβλώνουν τους σκοπούς της ανώτερης και αλλοιώνουν τις προθέσεις και τις επιπτώσεις των συντάξεων των προηγούμενων Σ.Π.Δ. Έρχονται σε αντίθεση με εκσυγχρονιστικές διατάξεις που προβλέπει ο νόμος 1566 / 85 για την προώθηση της δημοκρατίας και του πλουραλισμού στην εκπαίδευση.

Με τα μέτρα επιδιώκεται ο αυστηρός έλεγχος της σχολικής αλλά και της ερευνητικής ζωής και ενισχύεται ο συγκεντρωτισμός και ο αυταρχισμός του εκπαιδευτικού μας συστήματος. Αποβελείται η λογική της ομοιομορφίας και της ομορφώσης με όλες τις αρνητικές επιπτώσεις που έχει στη διαμόρφωση μιας ολόπλευρα αναπτυγμένης προσωπικότητας στους μαθητές.

Πιο συγκεκριμένα :

1. Το σύστημα αξιολόγησης <sup>-εξετάσεων</sup> που εισάγεται με το Π.Π.Δ. ανατρέπει τον παραγωγικό χαρακτήρα του σχολείου και το μετατρέπει σε εξεταστικό κέντρο, στο οποίο καλλιεργείται η απομνημόνευση, ο ατομικισμός και η βαθμολογία, η ευγενής αμείλια μετατρέπεται σε ανταγωνισμό και σπαταλάται πολύτιμος χρόνος που αφαιρείται από την πραγματική εκπαιδευτική - μαθησιακή διαδικασία ( 10 ημέρες το χρόνο αφιερώνονται σε εξετάσεις ) 2. [Ο μαθητής δεν ενδιαφέρεται να συμμετέχει δημιουργικά στην τάξη και τη σχολική ζωή γενικότερα, μελώνεται το ενδιαφέρον και ο προβληματισμός του και περιορίζονται οι δυνατότητες σφαιροποίησης, χειραφέτησης και καλλιέργειας της κριτικής του σκέψης. ] Οι προαγωγικές και απολυτήριες εξετάσεις στο δημοτικό σχολείο και το γυμνάσιο αποτελούν τροχοπέδη στη διαδικασία υλοποίησης του νόμου για το ενιαίο εννιάχρονο υποχρεωτικό σχολείο. Προβλέπεται να αυξηθούν οι μαθητές που δε συνεχίζουν από το Δημοτικό στο Γυμνάσιο ή διασφύζουν σε κάποια τάξη του Γυμνασίου με αποτέλεσμα την έξαρση της πτώσης του αναλφαριθμητισμού. Το σοβαρό αυτό πρόβλημα δεν αντιμετωπίζεται με την καθιέρωση προαγωγικών και απολυτηρίων εξετάσεων στο εννιάχρονο σχολείο, αλλά με τη διεύρυνση και συστηματική εφαρμογή της ενισχυτικής διδασκαλίας και κυρίως με την ενίσχυση του πολιτιστικού πλουραλισμού του αναλυτικού του προγράμματος.

3. [ Η σχολική και εξωσχολική συμπεριφορά του μαθητή ελέγχεται με τους <sup>ένα αυστηρότατο και αυστηρά κειμενομαθησιακό</sup> ~~βαθμολογικό παρεκκλίση~~ που εισορπάττει μέσα από ένα ελαστικό " ποίτυ - σύστημ " , όταν δε συμμορφώνεται με τους κανόνες που διέπουν τη σχολική και κοινωνική ζωή. 4. [ Ο μαθητής αντιμετωπίζεται ως " εν δυνάμει " παράβατης των κανόνων της σχολικής ζωής, αντί να παροτρύνεται να συμμετέχει δημιουργικά στην τάξη και τη σχολική κοινότητα και οι καταστάσεις παρεκκλίσεως να

αντιμετωπίζονται στο πλαίσιο της συμμετοχικής ευθύνης. Στη λογική της συμμόρφωσης προκρίνεται ένα σύστημα ποιών που αναλογεί τον παιδαγωγικό χαρακτήρα του σχολείου, ευνοεί τις διακοσμές και δημιουργεί δυσμενείς ψυχολογικές επιπτώσεις στο μαθητή.]

Σ [Στην εορτή λογική της συμμόρφωσης και της ομοιομορφίας εντάσσονται και οι αλλαγές των άρθρων των Σ.Π.Δ. που αφορούν στην απειθαρεία, την προσέυχη, τον εκκλησιασμο και την επάρση της σημαίας. Ταυτόχρονα, με την ευφραση που δίνεται στον τελετουργικό χαρακτήρα της σχολικής ζωής, επιλωκείται η νεκρανάσταση ενός στερού ελληνοχριστιανικού ιδεώδους που αποτελείσε κυρίαρχο στοιχείο της εκπαιδευτικής πολιτικής περικές δεκαετίες πριν. Είναι γνωστό ότι κοινωνικές, θρησκευτικές, γένικες και πολιτισμικές αξίες υποβαθμίζονται, όταν υπερτονίζονται τα τελετουργικά τους στοιχεία.]

Για να είναι σε θέση να ανταποκριθεί αποτελεσματικά στις σημερινές αλλά και στις μελλοντικές ανάγκες της ελληνικής κοινωνίας το ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα έχει ανάγκη ριζικών αλλαγών τόσο στη δομή όσο και στο περιεχόμενό του.

Οι γρήγοροι ρυθμοί κοινωνικής και οικονομικής εξέλιξης της χώρας μας στο πλαίσιο των ευρωπαϊκών κοινοτήτων και η μετάβαση από τη βιομηχανική στη μεταβιομηχανική εποχή ή την εποχή των κομπουτέρας δεν αφήνουν περιθώρια λανθασμένων επιλογών στην ασκήση της εκπαιδευτικής πολιτικής.

Φοβούμαστε ότι τα εκπαιδευτικά μέτρα της κυβέρνησης αποτελούν λανθασμένες επιλογές, αφού επιλωκουν, όπως λέει, την αναβάθριση της εκπαίδευσης με δοκιμασμένες συνταγές και μεθόδους που αποτελούν παρελθόν και είναι εντελώς ακατάλληλες να αντιμετωπίσουν τα σύχρονα προβλήματα της ελληνικής εκπαίδευσης.